

יומא דף ד

מחלוקת מניין משפרישים כה"ג 7 ימים?

ריש לקיש	רבי יוחנן מימי המילואים זעזעזא זכפר – אלו מעשה יום הכיפורים	
מסיני דכתיב וּשְׁכַן כְּבוֹד ה' עַל הַר סִינַי וַיְכַסּוּהוּ הָעָנָן שֶׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֵל מִשָּׁה כִּיֹּם הִשְׁכִּיעַ מכדי כתיב וַיִּקְרָא אֵל מִשָּׁה כִּיֹּם הִשְׁכִּיעַ , מאי ששת ימים? זה בנה אב, שכל הנכנס במחנה שכינה - טעון פרישת ששה		קושי מעניין ההזאה
בשלמא לדידי דילפינא ממלואים - היינו דתניא: זה וזה מזין עליו כל שבעה מכל חטאות שהיו שם , דהואי נמי הזאה במלואים. אלא לדידך, דילפת מסיני - הזאה בסיני מי הואי?	ולטעמיך מי ניחא? במלואים - דם, הכא - מים	תירוץ
מעלה בעלמא	הא לא קשיא, דתני רבי חייא: נכנסו מים תחת דם	ברייתא לחזוק
משה עלה בענן ונתכסה בענן ונתקדש בענן כדי לקבל תורה לישראל בקדושה, שנאמר וַיִּשְׁכַּן כְּבוֹד ה' עַל הַר סִינַי . זה היה מעשה אחר עשרת הדברות, שהיו תחלה לארבעים יום, דברי רבי יוסי הגלילי, רבי עקיבא אומר: וּשְׁכַן כְּבוֹד ה' - מראש חודש, וַיְכַסּוּהוּ הָעָנָן - להר, וַיִּקְרָא אֵל מִשָּׁה - [משה] וכל ישראל עומדין, ולא בא הכתוב אלא לחלק כבוד למשה. רבי נתן אומר: לא בא הכתוב אלא למרק אכילה ושתיה שבמעיו, לשומו כמלאכי השרת. רבי מתיא בן חרש אומר: לא בא הכתוב אלא לאיים עליו, כדי שתהא תורה ניתנת באימה, ברתת ובזיע, שנאמר עֲבָדוּ אֶת ה' כִּיֹּרֵא וְזִיזו כִרְעָה. מאי זִיזו כִרְעָה? אמר רב אדא בר מתנה אמר רב: במקום גילה שם תהא רעדה.	<p>כָּטָאת יִכָּא אַהוֹן אֵל הַקָּשָׁה - במה שאמור בענין. מאי היא - בענין דמלואים. ומה אמור בענין דמלואים - אהרן פירש שבעה ושמם יום אחד, ומשה מסר לו כל שבעה כדי לחנכו בעבודה. ואף לדורות, כהן גדול פורש שבעה ומשמם יום אחד, ושני תלמידי חכמים מתלמידיו של משה, לאפוקי צדוקין, מוסרין לו כל שבעה כדי לחנכו בעבודה. מכאן אמרו: שבעת ימים קודם יום הכיפורים מפרישין כהן גדול מביתו ללשכת פרהדרין, וכשם שמפרישין כהן גדול כך מפרישין כהן השורף את הפרה ללשכה שעל פני הבירה צפונה מזרחה, ואחד זה ואחד זה מזין עליו כל שבעה מכל חטאות שהיו שם. ואם תאמר במלואים דם הכא מים - אמרת: נכנסו מים תחת דם. ואומר כָּאִשְׁרֵי עֵשָׂה כִּיֹּם הָזָה צוּה ה' זַעֲזַע זְכָפְרוּ עֲזִיכִי. זַעֲזַע - אלו מעשה פרה, זְכָפְרוּ - אלו מעשה יום הכיפורים.</p> <p>קושי 1 על הברייתא: והאי כָּטָאת מיבעי ליה לגופיה, בפר בן בקר תִּירוֹץ: אמרי: אי לקרבן לחודיה - לימא קרא בזה או באלה, מאי כָּטָאת - שמעת מינה תרתי לחטאת ואיל לעולה! קושי 2 על הברייתא: מאי ואומר? למה צריך גם להביא את הפסוק בסוף הברייתא? תִּירוֹץ: וכי תימא יום הכיפורים קמא הוא דבעי פרישה, כדאשכחן במלואים, אבל ביום הכיפורים דעלמא לא; אי נמי, כהן גדול קמא הוא דבעי פרישה, אבל כהן גדול בעלמא לא - תא שמע: כָּאִשְׁרֵי עֵשָׂה וכו'</p>	

שמות פרק כד

(יב) ויאמר ה' אל משה עלה אצ' ההרה והיה שם ואתנה לך את לוחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי לזהורתי: (יג) ויקם משה והושע משרתו ויעל משה אל ה' האלהים:
 ... (טו) ויעל משה אל הרה ויכס הענן את ההר: (טז) וישכן כבוד ה' על ה' סני' ויכסו הענן ששת ימים ויקרא אל משה כיום השביעי' מתוך הענן: (יז) ומראה כבוד ה' כאש אכלת כראש ההר לעיני בני ישראל: (יח) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל הרה וה' משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

במאי קא מיפלגי רבי יוסי הגלילי ורבי עקיבא? בפלוגתא דהני תנאי. דתניא: **בששה בחודש ניתנה תורה לישראל, רבי יוסי אומר: בשבעה בו.**

ר' יוסי - נתנה תורה בשבעה	תנא קמא - ניתנה תורה בששה	
ביום שניתנה – בשביעי דכתיב ויקרא אל משה כיום השביעי'	ביום לאחר שניתנה - בשביעי	מתי עלה?
ר' עקיבא	ר' יוסי הגלילי	תואם שיטת
וישכן כבוד ה' – מראש חודש ויכסו – ההר ויקרא אל משה כיום השביעי' - לקבל עשרת הדברות	זה היה מעשה אחר עשרת הדברות ויכסו הענן ששת ימים - למשה ויקרא אל משה כיום השביעי' - לקבולי שאר תורה.	פירוש הפסוק: (טז) וישכן כבוד ה' על ה' סני' ויכסו הענן ששת ימים ויקרא אל משה כיום השביעי' מתוך הענן:

חזרה לדרשה שנאמרה קודם: אמר מר: **ויקרא אל משה** - משה וכל ישראל עומדין.
חיזוק לדרשה: מסייע ליה לרבי אלעזר, דאמר רבי אלעזר: **ויקרא אל משה** - משה וכל ישראל עומדין, ולא בא הכתוב אלא לחלק לו כבוד למשה.
קושי: מיתיבי: קול לו - **קול אצ'יו**, משה שמע וכל ישראל לא שמעו!
תירוץ 1: לא קשיא; הא (**ויקרא אל משה**) - בסיני, הא - באהל מועד.
תירוץ 2: ואי בעית אימא: לא קשיא, הא - בקריאה, הא - בדבור.